

ІЗ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Давня-сучасна казка, або Альма-матер як співець науки і освіти

Світлина Мирослави ГАРАЗДІЙ і Вероніки КОБАЛЬ

«Та була у нього пісня і дзвінкою,
і гучною, бо розходилась
по світу стоголосою луною...
Можна сказати, саме такими
словами з твору Лесі Українки
наша альма-матер зустріла свій
71-ий день народження. Усі роки
існування до її «малої хати»
ходить молодь «пісні-слова
вслухати» у пошуках «то розваги,
то поради». Університет — немов
співець: завжди робить те, «чого
душа прагне», адже відкриває
нові світи науки, демонструє
перспективи саморозвитку
й показує горизонти творчості.

Чимало перешкод траплялося на шляху становлення вишу, але він завжди перемагав мудрістю й талантом. Не було коштів, приміщень для занять, та завдяки ентузіазму працівників, креативним підходам молоді наш ВНЗ став потужним осередком освіти і науки, перемагав у багатьох конкурсах, досягав вершин. Ужгородський університет має чим пишатися! І альма-матер по-своєму люблять усі, хто безпосередньо пов'язаний із нею...

Це аж ніяк не уривок з епідейтичної промови (хоч вона й уписується в канву свята), а швидше невеликий штрих, опис атмосфери, яка панувала на дні народження нашого вишу. Серед основних здобутків УжНУ за 71 рік існування — повага й любов. Так, про це свідчить хоч би той факт, що на урочисте засідання вченої ради університету зібрані не тільки найрідніші (нинішні викладачі, науково-педагогічні працівники, студенти, випускники), а й чимало поважних гостей, зокрема з Литви, Словаччини, Угорщини, Польщі, Чехії, Румунії, керівники різних вітчизняних і закордонних ВНЗ, представники влади нашого краю, інститутів, організацій та об'єднань.

Розпочали з легенди... Тільки не як переказу історичної події, а живої. Саме

легенда альма-матер — хорова капела «Боян» — виконала Державний Гімн України, упевнено задавши ноти урочистості всьому заходу. Ведучі Тудор Кілару та Надія Мальована здійснили невеликий екскурс у минуле вишу, відтак надали слово ректору, професору Володимирові Смоланці. Очільник привітав родину УжНУ та гостей зі святом, зазначив, що наш осередок освіти і науки знаходиться на перехресті східної та західної культур, а це тільки сприяє розвитку закладу: «Ужгородський національний університет підготував понад 70 тисяч професіоналів. Нині навчається близько 14 000 студентів, котрим допомагають у фаховому зростанні 1500 відповідних працівників. Виш посідає 17-ту сходинку в консолідованому рейтингу ВНЗ України й 13-ту в міжнародному рейтингу ARES-2016». Володимир Іванович окреслив основні напрямки роботи рідного навчального закладу, а також окремо звернувся до ветеранів війни, котрими є теперішні спудей і випускники, та подякував їм за жертвовність і захист Батьківщини.

Представники Медіацентру УжНУ підготували динамічний відеоролик про альма-матер, відзнятий із висоти пташиного польоту. А ідея саме такої презентації ВНЗ до 71-ї річниці належить проректору з науково-педагогічної роботи Мирославі Лендзелю.

У свій день народження виш вручив відзнаку «Почесний доктор Ужгородського національного університету» доктору юридичних наук, професорові, міністру юстиції Угорщини Ласлу Трочані, котрий має заслуги в зміцненні українсько-угорського міжнародного співробітництва, а саме у сфері освіти і науки, а також у розвитку європейської дипломатії. З біографічною довідкою поважного гостя ознайомила М. Лендзелю, яка є членом експертної комісії з присвоєння почесного звання доктора Honoris Causa. Після інавгурації пан Трочані виголосив промову, звернувши увагу на такі ключові поняття, як «суверенітет»,

«демократія», «верховенство народу», що на фоні сучасних вітчизняних реалій вирізнялися особливою актуальністю.

Наступну серію привітань із нагоди вагомий річниці УжНУ розпочав генеральний консул Генерального консульства Угорської Республіки Йожеф Бугайло; її продовжили ректори Кошицького технічного університету Станіслав Кмет та Політехнічного коледжу в Іглаві (Чеська Республіка) Вацлав Бача, Донецького національного університету імені Василя Стуса Роман Гринюк, перший проректор із навчально-наукової роботи Національного університету «Острозька Академія» Петро Кралюк, професор Карлового університету в Празі Ян Благовіслав Лашек, керівник департаменту докторантури Технічного університету Клуж-Напоки (Румунія) Джорджіє Якім. Якщо підсумувати, то нашій альма-матер бажали процвітання, фінансового зростання, вірних друзів, випускників, які пишаються рідним навчальним закладом, миру, злагоди, продовження кращих освітніх традицій і, звичайно, «многая літ».

Крім гостей із-за кордону, до вітань долучилися голова Закарпатської обласної ради Михайло Рівіс, котрий (до слова, здобув в УжНУ другу освіту) щиро зізнався: «Я не був зразковим у навчанні. Але завдяки хорошему викладачам і з поганого студента, як бачимо, може вийти щось путнє». Крім того, висловив сподівання, що згодом наші випускники трудитимуться і в інших державах, і в Україні, при цьому матимуть високі зарплати; очільник пообіцяв сприяння облради щодо названого питання, окремо подякував студентам-воїнам АТО й побажав усім мирного неба, наукових здобутків, моральних і матеріальних стимулів. Своєю чергою, Ужгородський міський голова Богдан Андрійв назвав цікаву статистику: 80 відсотків працівників міськради — випускники УжНУ; зичив достойних зарплат, стипендій, просування університету в рейтингах, здоров'я й Божого благословення.

Альма-матер пишається своїми талановитими студентами. Це підтвердив, зокрема, виступ переможців мистецького конкурсу художньої самодіяльності «Студентська осінь-2016», представників факультету здоров'я людини Тараса Міщана й Діани Присташ, котрі на професійному рівні виконали повільний вальс.

Ще один подарунок вишу підготували оркестрова й танцювальна групи заслуженого академічного Закарпатського народного хору, які колоритним танцем і душевним виконанням відомих народних пісень відтворили багатоаспектність мистецького життя краю. Крім того, на адресу університету-імениника надійшло чимало вітальних телеграм від інших українських та закордонних ВНЗ.

Альма-матер не залишила без приємних сюрпризів і своїх найактивніших науково-педагогічних працівників та співробітників, котрим ректор В. Смоланка вручив відзнаки, підкріплені грошовими преміями.

За доброю традицією, ушанували пам'ять Т. Шевченка. Місію покладання квітів до пам'ятника Кобзарю доручили студентам медичного та факультету здоров'я людини, відповідно Бернадетті Алфелдї та Аллену Гаїбову, імена котрих завдяки чималим здобуткам уже вписані в історію вишу. А завершили засідання вченої ради гімном альма-матер на слова випускника УжНУ Петра Скуця «У древнім граді над рікою Ужем...» у виконанні легендарного «Бояну».

Кожен день народження університету — чудова нагода оцінити пройдений шлях, окреслити перспективу майбутнього, згадати традиції, а відтак повернутися до буднів і надалі бути співець із «Давньої казки», пропагувати тільки якісні освіти й науки. А нам, як його вірним синам і донькам, залишається «гартувати гостре слово», працювати над собою та пам'ятати: фаховими званнями насамперед завдячуємо альма-матер, якій — великий реверанс!

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

У складі 49 осіб відбулося чергове засідання вченої ради УжНУ, на якому розглянули низку різноманітних питань: наукових, побутових, організаційних.

Першим розпочав ректор Володимир Смоланка, привітавши з 75-им днем народження професора кафедри історії України Д. Данилюка, котрий, за словами очільника, усе свідоме життя пропрацював у нашому університеті. Подяки з нагоди Дня фізичної культури та спорту вручили викладачам кафедри фізичного виховання В. Звонару та І. Сущенку. Після урочистостей перейшли до порядку денного.

Із першим питанням, що стосувалося підготовки вишу до опалювального сезону, виступив проректор з адміністративно-господарської роботи Д. Сойма. Спочатку йшлося про виконані масштабні роботи, зокрема про ремонт фойє, двох останніх поверхів гуртожитку № 4, зведення спортивного майданчика перед ним, оновлення покриття в приміщеннях ФЗЛ та хімфаку... Потім говорили про основне. «УжНУ підпорядковані 17 газових, 6 електричних і 4 твердопаливні котельні. Будівельники завершують спорудження модульної котельні для обігріву гуртожитків

Різнопланова, багатоаспектна...

№№ 1-3. Працюємо не лише над покращенням умов, а й прагнемо впроваджувати нові технології для заощадження коштів (до прикладу, автоматичне вимикання світла в коридорах, обігрів води в басейні «Буревісника» за допомогою сонячної енергії)», — зазначив Дмитро Юрійович.

Голова ради молодих учених альма-матер Т. Малаховська окреслила стан та перспективи органу, яким керує. Так, основна мета об'єднання — представництво й захист інтересів його членів у професійній сфері, обмін інформацією, сприяння організації науково-дослідницьких робіт. Зазначена рада регулярно здійснює інформаційну роботу щодо умов участі в міжнародних і державних конкурсах, призначення стипендій, премій. Скажімо, у жовтні двоє претендентів із трьох пройшли відбір і отримують стипендію Кабінету Міністрів України. Загалом діяльність підрозділу мала схвальні відгуки, проте для поліпшення ефективності повідомлень серед студентів запропонували створити на сайті вишу тематичну сторінку, активізувати діяльність товариств молодих учених окремих факультетів, відновити конкурс «Кращий молодий науковець», що востаннє відбувся в 2012 році.

Далі проректор із науково-педагогічної роботи О. Сливка

інформував про результати перевірки університету Державною інспекцією навчальних закладів України. Остання виявила 40 зауважень, які можна поділити на блоки: консультація стосовно Статуту УжНУ, усунення загальноуніверситетських кафедр, оптимізація роботи та реорганізація кафедр і штату, тривалість канікул (2 місяці на рік), висвітлення інформації про зміни кошторису на офіційному сайті, діяльність Приймальної комісії тощо (докладніше — на офіційному сайті УжНУ). Олександр Георгійович також запропонував план заходів щодо усунення названих зауважень та недоліків.

Відтак В. Смоланка зазначив: «Переважно через нововведення в методиці рейтингування вищих навчальних закладів у Webometrics після стрімкого зростання за останні два роки позиції УжНУ дещо послабилися: тепер — на 45-му місці». Про шляхи вдосконалення діяльності говорила керівник центру інформаційних технологій Х. Чернявська.

Насамкінець проректор із науково-педагогічної роботи М. Лендьял повідомила про заплановані заходи, приурочені до 71-ої річниці Ужгородського національного університету.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ВІТАЄМО

Із Днем альма-матер!

Шановні колеги, викладачі, співробітники, студенти, випускники Ужгородського національного університету!

Щиро вітаю Вас із 71-ю річницею альма-матер. Своїм черговим днем народження вона ознаменувала входження в етап розвитку в новому десятиріччі існування. Глибоко перекоаний, що він буде таким же плідним і яскравим, як і попередні. Адже ви сумлінно працюєте й забезпечуєте рідному вишу добре ім'я.

Особливо приємно конста-

тувати, що серед вас є захисники Батьківщини, котрі в неспокійний час боронили її від агресора. За це низький уклін і принагідно зі святом захисника України, який ми також відзначили всередині цього місяця.

Щира повага й до ветеранів праці, котрі передають свій досвід молоді з покоління в покоління.

Добра, миру, щастя всім. Хай ім'я рідної альма-матер благодатно осяває вам життєвий шлях.

Володимир СМОЛАНКА,
ректор УжНУ.

ОБ'ЄДНАННЯ

Учасників консорціуму збільшало

Для покращення співпраці між вищими різними країнами було створено міжнародний консорціум університетів. До нього ввійшли, зокрема, крім УжНУ, й інші ВНЗ краю, а також окремі заклади Словаччини, Польщі, Румунії та України.

Під час святкування річниці альма-матер відбулася друга конференція вищезазначеного об'єднання, на якій меморандум про приєднання скріпили підписами представники Донецького національного універси-

тету імені В. Стуса та Національного університету «Острозька академія» в особі відповідно ректора РГРинюка та проректора П. Кралюка. У церемонії підписання взяли участь ректор УжНУ В. Смоланка та інші керівники закладів-учасників консорціуму.

У подальшому роботу більш ніж півтора десятка ВНЗ вестимуть за основними напрямками налагоджених зв'язків: стосовно напрацювань освітніх і наукових програм, реалізації грантів, обміну студентами й викладачами, організації й проведення форумів тощо.

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

ПРАВООХОРОННЕ

УжНУ допомагає в реформуванні поліції

Наш університет, ГО «Громадський конвент», Празький інститут безпекових досліджень, Центр стратегічного партнерства, Управління патрульної поліції Ужгорода й Мукачева за підтримки уряду Чеської Республіки організували низку публічних заходів про значення розвитку громадянського суспільства в діяльності поліції.

До триденного форуму долучилися представники Празького інституту безпекових досліджень, «Ла Стради» й «Відкритого суспільства» П. Пойман, М. Гронкова та А. Скальнік відповідно, інспектор поліції С. Свободова (ЧР), із-поміж ужгородців — учасник АТО, член атестаційної комісії О. Белейканич, активісти «Громадського конвенту» В. Маняк, Ю. Світлик, очільник Управління патрульної поліції Ужгорода та Мукачева Ю. Марценішин, А. Крижевський (Центр стратегічного партнерства), В. Феськов (Закарпатський громадський центр). Від УжНУ — проректор із науково-педагогічної роботи М. Лендьял та доцент кафедри міжнародних економічних відносин УжНУ Я. Дроздовський.

Спочатку в неформальній обстановці чеські й українські делегати знайомилися. Офіційну ж частину розпочали круглим столом, де обмінялися досвідом щодо створення проєктів для попередження злочинності, обговорили стан, труднощі й перспективи вітчизняної

реформованої поліції. Першого дня з'ясували основну функцію зазначеної структури — бути сервісною службою допомоги, а не каральним органом. У рамках проєкту чеська сторона зустрілася зі студентами філфаку та ФСН і розповіла про розгорнуту діяльність із вітчизняними партнерами, інформувала щодо проблем гендерної нерівності й торгівлі людьми. Також відбувся семінар у форматі «дповідь — дискусія», на якому увагу приділили обговоренню позитивних і негативних наслідків реорганізації міліції, специфіці атестації закарпатських патрульних, рисам, притаманним успішним правоохоронцям, акцентували на необхідності налагодження взаємодії між громадянами та поліцією. Завершальними стали прес-конференції організаторів форуму й зустріч іноземних спеціалістів із патрульними Закарпаття.

«УжНУ стоїть біля витоків створення нової поліції, адже правоохоронці мали тут заняття, чимало наших викладачів-психологів, соціологів, юристів працювали з майбутніми патрульними. Багато випускників, навіть співробітників університету пройшли відбір у НП. Тому ми також відповідальні за спільне «дітище», відчужаємо: реформований орган потребує суспільної підтримки», — зауважила Мирослава Лендьял.

Організовані заходи сприяли розробці перспективної стратегії розвитку реформованої поліції України, ознайомленню з діяльністю органу, що є одним із кроків до успіху.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ФОРУМИ

В об'єктиві уваги — мікробіологія

Представники біологічного факультету УжНУ демонстрували результати своїх досліджень задля вирішення однієї з найактуальніших проблем сьогодення.

Медицина, екологія, правильне харчування, енергозбереження, — усе це стосується кожного з нас, тому новітні наукові доробки з мікробіології мають особливу практичну цінність. Саме про досягнення та перспективи названої сфери говорили на міжнародній конференції, що відбулася у Львівському національному університеті імені Івана Франка, і представники нашого вишу, а саме доцент Людмила Симочко (див. фото; тема доповіді — «Authentic soil microbial communities in primeval forest ecosystems of the Eastern Carpathians») і четвертокурсниця біофаку Ірина Дубовиц, Анелія Фізер та Оксана Терлецька (їхні наукові праці стосуються екології мікроорганізмів). Л. Симочко зауважила: «Особливістю конференції стало те, що вона відбулася на фоні відзначення 80-річчя створення кафедри мікробіології на біологічному факультеті ЛНУ, а також 355 років із дня заснування власне університету. Для студентів участь у таких заходах надзвичайно важлива, оскільки вони здобувають навички публічного спілкування, збагачують науковий світогляд, розширюють кругозір відповідних інтересів, що в сукупності формують особистість майбутнього науковця, який здатний ефективно вирішувати широкий спектр проблем у галузі екології і мікробіології».

Крім обговорення актуальних проблем, учасники з різних ВНЗ України та із-за кордону домовилися й про співпрацю в науковій сфері. Отож мікробіологія й надалі буде в об'єктиві уваги науковців.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ФОТОФАКТ

Фото Мирослава ГАРАЗДІЙ

За допомогою ведучого, випускника фізичного факультету, екс-голови студентської ради Івана Граба в день народження УжНУ у фойє головного корпусу університету на великій перерві студенти розважалися конкурсами, музичними номерами та акробатичним від факультету здоров'я людини. Молодь привітав Ігор Король, проректор із науково-педагогічної роботи.

Даним абзацом

- **МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ** • Ужгородський і Трнавський (Словаччина) університети підписали договір про співпрацю між юридичними факультетами. Угода передбачає обмін досвідом, викладацьким складом, науковими програмами, друкованими джерелами, а також ведення спільних розвідок та взаємодію студентів.
- У рамках угоди між УжНУ та Карловим університетом (Чехія) доцент кафедри кримінально-правових дисциплін та міжнародного кримінального права юрфаку альма-матер Я. Ступник пройшов стажування в названому іноземному виші. Правознавець не лише переймає досвід сусідів, а й мав цікаві зустрічі та екскурсії.
- УжНУ та корпорація «Майкрософт» уклали угоду про втілення міжнародної програми Microsoft Imagine Academy, головною метою якої є сприяння освітнім закладам у якісній та багатопрофільній підготовці спеціалістів у сфері ІТ-технологій. У рамках реалізації проєкту передбачено користування ліцензійним програмним забезпеченням, сервісами, базою матеріалів зазначеної компанії під час навчального процесу, проходження безкоштовних курсів, участь у онлайн-конференціях.
- **КОНФЕРЕНЦІЯ** • Представники юридичного факультету УжНУ долучилися до міжнародної конференції в Німеччині (Університет Райн-Майн), на якій приділили увагу реформуванню правової галузі в нашій державі та переймали європейський досвід. Зокрема, на форумі обговорювали питання, пов'язані з договірним правом, інтелектуальною власністю, особливостями правозастосування й оподаткування. Свої доповіді оприлюднили В. Рошканюк, заступник декана юридичного факультету, та М. Савчин, директор НДІ порівняльного публічного права та міжнародного права. Представники обох закладів домовилися про розширення співпраці.
- **ЗАХИСТ** • Професор кафедри журналістики УжНУ Ю. Бідзіля успішно захистив докторську дисертацію в спеціалізованій ученій раді при Інституті журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка за темою «Преса як засіб етноідентифікації у мультикультурному інформаційно-комунікаційному середовищі Закарпаття». Це перша в області докторська із журналістики.

Ольга БРАЙЛЯН, Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Наталія БЕДЗІР — ювіляр!

4 жовтня знаковий ювілей зустріла завідувач кафедри літератур народів світу та компаративістики УжНУ Наталія БЕДЗІР. Бажаємо імениниці в усьому весни, добрих буднів, гарних свят, талановитих студентів, добра, щастя, щоб кожна хвилинка життя давала енергію радості.

ЯРМАРОК ВАКАНСІЙ

Центр кар'єри Ужгородського національного університету став співорганізатором загальнодержавного ярмарку вакансій і професій Profit Day, який відбувався в понад 15 регіонах України за сприяння Міністерства молоді та спорту.

В Ужгороді представили

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Дитинство в Анастасії Василівни було звичним для того часу: голодним і босоногим. Дівчинка побачила світ за два роки після Жовтневої революції в козацькій станиці Староізовільна й стала молодшою донькою в мамі Надії Іванівни, учительки за фахом. На жаль, батька практично не пам'ятає, адже він помер, коли Анастасії було три роки. Отож ненька лишилася сама з п'ятьма дітьми — із Настею та ще її трьома сестрами й братом. «Як удалося матусі з усіма нами вижити — не знаю. Усі сестри стали вчительками, а ось брат загинув зовсім молодим. Довелося нам пережити і колективізацію, і розкуркулення. Коли влада позбулася працелюбних селян, завдяки яким у селах мали все, то опісля не стало нічого. Цілими сім'ями людей вивозили в невідомому напрямку, а майно розграбовували», — схвилювано згадує Анастасія Василівна.

На ноги ставала важко: училася в трьох різних сільських школах, жила то в одній сестри, то в іншій; доводилося босоніж проходити десятки кілометрів. Масовий голод 1932 — 1933 років не оминув і Ставропілля. Анастасія пам'ятає, як старшій сестрі у вигляді місячного пайка давали декілька кілограмів кукурудзяного борошна. Один корж із нього становив денний раціон. Були й черги з 4-ої ранку за газом і чорним хлібом у станиці Новоолександрівській і багато ще іншого, чого б не побажала нікому...

Тим не менше, дівчина вижила й після 10 класу вирушила до Краснодару, аби стати студенткою медичного інституту. Незважаючи на значний конкурс, склала всі 5 іспитів і вступила. А тривав 1939 рік, у світі вже чути було запах війни... «Коли влітку 1942-го з наступом німців вона вже зовсім підкралася до міста, нас евакуювали до Єревану. Там рік провчилися, а після звільнення Краснодару в лютому 1943 року повернули назад. Там і здобула медичну освіту», — зазначає Анастасія Василівна.

Далі був Закавказький військовий округ, Тбілісі, мандрівка пішки й потягом і... перше справжнє відчуття війни: наліт на ешелон ворожої авіації. Розбігалися хто куди, хоч з одного боку гора, а з іншого море. Добре, що допомогли два наші винишувачі й фашистів удалося відігнати. Однак кілька людей усе ж загинуло, а багатьох поранило. Потяг устиг соватися в тунелі. Тільки потім довідалася, що в перших його двох вагонах везли... авіабомби. Це було перше пережите бомбардування, але далеко не останнє.

«Із Тбілісі нас, молодих лікарів, розкидали за ділянками роботи. Мені дісталися три гірські вірменські села на території Грузії, де лікували дітей і дорослих. Ніхто російською не розумів жодного слова. Довелося вчити тамтешню мову. А про умови життя в місцевості й говорити нічого», — продовжила згадувати Анастасія Василівна.

За півроку викликали до Москви для відправки в діючу армію. Був 1944 рік. Отримала призначення: друга армія II Українського фронту. У її складі й пройшла війну до самої Перемоги. Хоч стала начальником окремого батальйону хімічного

500 пропозицій, серед яких обирали студенти ФСН, математичного, економічного, філологічного факультетів, а також випускники альма-матер. Відкрили захід заступник міського голови Олександр Білак, очільники Закарпатського обласного й Ужгородського міських центрів зайнятості Юрій Фушич та Сергій Олександрівно відповідно. Керівники акцентували на необхідності влаштувати дні кар'єри й допомагати учням, студентам, усім охочим зорієнтуватися у виборі професії, знайти роботу, таким чином, розвивати бізнес-сферу краю.

На ярмарку презентували 35 фірм і 8 навчальних закла-

Profit Day,
або Як працевлаштуватися по-сучасному

дів, від альма-матер — представники Центру кар'єри УжНУ Т.Бутурлакіна і В.Мінкович. Тетяна Олександрівна розповіла про підрозділ, який очолює, повідомила мету участі в ярмарку професій: «Структура заснована не так давно, але працює ефективно: готуємо мотивованих, зацікавлених осіб, пропонуємо навички, що потрібні при комунікації з роботодавцями. Активно

долучаємося до створеної акції, відкриті для співпраці з усіма».

Студентів ознайомили з вакансіями працівники світових брендів «Джентерм», «Форшнер», «Нестле», які наголосили на необхідності знання іноземних мов, насамперед англійської, схвально відгукнулися про новітні творчі методи самопрезентації при пошуку роботи — відеореєстру та онлайн-співбесіди з роботодавцем.

У них абсолютно різні життєві шляхи. Вони — із абсолютно різних поколінь. Вони — просто різні. Але їх об'єднує те, що вони носять почесне звання захисника Вітчизни й пов'язані з УжНУ. Про дві неординарні особистості — так само читайте два різні матеріали.

Анастасія СМЕРЕНСЬКА:
ПОЛИНОВО-МЕДОВИЙ ЖИТТЄВИЙ ТРИПТИХ

Анастасія Василівна вже не в тому віці й не при тому здоров'ї, аби давати інтерв'ю. Вона народилася 20 вересня 1919 року, відповідно має 97 років. Тим більше я вдячний цій жінці за можливість доторкнутися до її непростой долі й відчувати таку ж зіткану з протиріч минувшину. Удячний і її синові П.Воловичу, випускнику нашого університету в далекому 1970 році, кандидату фізико-математичних наук, старшому науковому співробітнику (до 2008 р.) кафедри фізичної електроніки, а нині директору гірськолижної бази УжНУ «Плішка». Павло Наумович не лише турботливо доглядає за ненькою, а й разом із нею сприяв у створенні матеріалу, який і пропонує читачам «Погляду». Ідеться про зворушливу історію, яку ми повинні знати. Бо з таких маленьких людських історій і твориться літопис цілої країни...

захисту, але постійно надавала медичну допомогу. Поранених бійців доставляли нескінченним потоком. Ліків не вистачало. Часто солдати гинули не так від ран, як від зараження крові. Вітчизняний пеніцилін, який створила професор Зінаїда Ермольєва в 1942 році, тільки в 44-му потрапив у фронтові госпіталі й урятував життя тисячам. На жаль, перший із відкритих антибіотиків такого хімічного складу виготовляли в обмеженій кількості, а велике серійне виробництво налагодили вже після війни...

Разом з армією Анастасія Смеренська визволяла Київ, інші міста України, пройшла також Молдову, Румунію, Угорщину, Чехословаччину, перенесла контузію. Перемогу ж зустріла в Братиславі.

«Кілька разів життя Анастасії Смеренської висіло на волоссі. Двічі тонула на переправах — через річку Прут і Тису. В останньому випадку війська переправлялися в районі міста Тисафюред (Угорщина). Скористалися кинутим німцями понтонним мостом. «Не знаю, чи зумисне фашисти встигли роз'єднати кілька ланок водної споруди, але вона не витримала. Машини із солдатами, серед яких і я, почали тонути. У формі, зі зброєю, ледь плавали вміла! Якийсь воїн виштовхав мене до берега, мало сам не потонув. А був березень 45-го, вода — крижана. Для маскування наші використали димові шашки. Запах від них настільки їдкий, що нудило до блювоти. При переправі загинуло багато людей. Дуже страшно...» — зізнається Анастасія Василівна.

Ще один особливо незабутній епізод трапився в Румунії. В одній сільській хаті господиня пригостила молоком. Не встигла налити з глечки в склянку, як почула знайомих артилерійського снаряда. Гуркіт, тріск, пил, уламки будівлі посипалися на голови, було видно небо. З'ясувалося, знесло півбудівлі, але, на диво, вибуху не сталося.

До бід на війні додалися й родинні. Далеко в Росії зазнали горя мама й сестри. У старшої Віри донька Діночка в дворічному віці померла від менінгіту ще до війни в голодні роки. Сестра Аня народилася з уродженням вивихом стегна, лікувати не вміли, так усе життя й провчилася з паличкою. Сестру Шуру евакуювали із сім'єю кудись до Омська. Її чоловік Костянтин працював на заводі. Там трирічний син Сергій захворів на кір, покляли до лікарні. Його ж матір звалив із ніг висипний тиф. Піти із заводу у військовий час теж було неможливо. Два дні ніхто з батьків не міг відвідати хлопчика. Як розповіла медсестра, дитина плакала, стоячи на підвіконні, і все повторювала: «Кинули мене, кинули...» Наступного дня Сергійко помер...

1945 рік. Ємніце, Чехія

А.СМЕРЕНСЬКА в 1990-і роки

Як офіцер на фронті, Анастасія Смеренська мала зарплату. Через військкомат зароблені кошти передавала рідним — мамі й сестрі Вірі з маленьким сином у Староізовільну. Сестра потім писала: «Якби не твій грошовий атестат, ми б усі давно померли з голоду».

І таких сповнених болем епізодів буремне життя підкидало часто. Особливо страшно було дивитися в очі важко пораненим бійцям, котрі помирали на руках. Адже нічим допомогти не вдавалося. «Можливо, саме тому не захотіла після війни працювати лікарем-практиком», — розповідає колишня фронтовик.

Перемогу зустріла в званні капітана медичної служби. Отримала бойовий орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Потім мала ще нагород. Улітку 45-го в складі свого підрозділу вирушила до Одеси. Там півроку проходила курси вдосконалення лікарів. Дали відпустку до малої батьківщини, Ставропілля. На зворотному шляху в потязі зустрілася з Наумом Воловичем — майбутнім чоловіком, за випадковим збігом теж капітаном медичної служби, із яким і прожила разом до самої його смерті в 1993 році. До речі, про нього як «героя нравственного сопротивления — фигура рідчайшая у своїй повісті «Старший брат» згадує відомий російський радянський письменник В.Каверін.

Демобілізували Анастасію Смеренську 1946 року, а вже 1947-го народила сина в тодішньому Сталіно (нині — Донецьк). У 1948 р. переїхали до Харкова, де працювала й захистила кандидатську дисертацію в місцевому медичному виші. Чоловік працював в інституті імені Мечникова. Зго-

Відтак вихованці УжНУ спробували себе в зазначених видах представлення. Схвально відгукнулися фахівці осередку працевлаштування на ролик четвертокурсниці економічного факультету Г.Куруц.

Студентам допомогли тематичні майстер-класи, тренінги, семінари, присвячені інноваційним знайомствам із потенційними роботодавцями.

УжНУ й надалі залучатиме активну молоддь до таких заходів, аби в майбутньому забезпечити гідне місце для кар'єрного зростання.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

віччі», — переконана науковець. Анастасія Смеренська працювала головою Товариства мікробіологів Закарпаття, а також єдина в області нагороджена медаллю Луї Пастера з нагоди 150-річчя великого вченого (1973 р.).

Разом з Анастасією Смеренською поруч майбутніх медиків навчали чимало талановитих викладачів і науковців. Серед них — Ольга Кушнірова, Неля Красницька (нині, на жаль, покійні), Валентина Плахотнюк та інші. Із засновників кафедри залишилися тільки Олена Повханіч, свого часу завідувач музею живих бактеріальних культур, чудова людина, із якою Анастасія Василівна спілкується телефоном і досі.

Варто відзначити, що Анастасія Смеренська має ще й поетичний талант. Із нагоди її ювілею в 2009 році з ініціативи друзів та колег по роботі видавництво «Гражда» надрукувало збірку частини віршів Анастасії Василівни під назвою «Радуйся життю», які фактично є автобіографічними.

Останні 30 років ветеран війни та праці спостерігає за життям кафедри й університету дистанційно, однак переконана, що за ці 70 років пройдено складний шлях, на якому траплялися як приємні, так і трагічні події. «Сподіваюся, у подальшому УжНУ тішитиме нас тільки хорошими новинами», — оптимістично сказала Анастасія Смеренська. — Мені приємно, що вперше за історію свого існування університет нарешті очолив медик, до речі, мій колишній студент (відмінник). Хочу побажати йому терпіння в нелегкій праці, зберегти здоров'я. Хай допоможе альма-матер визнаний усіма професіоналізм Володимира Івановича».

Молодому поколінню медиків жінка бажає не забувати клятву Гіппократа, а ще пам'ятати: увага й добре слово вхорому іноді потрібні значно більше ніж ліки. Усім, особливо юнакам і дівчатам, Анастасія Василівна радить прожити так, щоб не було вчинків, за які доведеться червоніти. А ще жінка палко вболіває за долю Батьківщини: «Хіба могла припустити в той час (та й кілька років тому), що нащадки бійців, опліч із якими гнали фашистів із нашої землі, тепер убиватимуть моїх земляків-українців та руйнуватимуть наші міста й села, що Росія стане ворогом номер один, а словосполучення «східний фронт» набуде зовсім іншого змісту, ніж у роки тієї війни...»

Утім на полиновому шляху Анастасії Василівни знайшлося місце й медовому сліду. Крім улюбленої роботи — це сім'я, родина. Особливо тішиться онуком (працює у сфері ІТ), онучкою (закінчила медфак нашого університету з червоним дипломом 2000 року й продовжила медичний шлях дідуся й бабусі) та двома правнуками. Усім Анастасія Смеренська бажає миру та любові...

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

Про ще одного, але вже сучасного захисника Вітчизни читайте на стор. 4.

ПРОПОЗИЦІЇ «ІНОЗЕМНІ» ЗМІНИ

Міністерство освіти науки пропонує скасувати вимогу про обов'язковість знання англійської мови на рівні, не нижчому за B2, для присвоєння вчених звань доцента і професора.

Про вищесказане йдеться в проєкті постанови «Про внесення змін до Порядку затвердження рішень про присвоєння вчених звань», розміщеної на сайті МОН. Ініціативу обговорюватимуть до 3.11. 2016.

Водночас професори й доценти повинні здійснювати міжнародне наукове співробітництво, що засвідчене відповідними документами та «публікувати після здобуття останнього наукового ступеня наукової праці, зокрема англійською мовою, із них не менше чотирьох у виданнях, що включені до міжнародних наукометричних баз Scopus, Web of Science або інших, рекомендованих МОН».

Джерело: life.pravda.com.ua.

КРАЩИЙ ВИКЛАДАЧ

Оксана МУЛЕСА: «У міру сувора, у міру добра»

Сьогодні «Погляд» пропонує читачам нову рубрику, під якою публікуватиме міні-матеріали про найкращих викладачів підрозділів.

Одразу наголосимо: хоч ми не проводили соціологічне дослідження в повному розумінні цього слова, тим не менше, пропонувані результати відображають певне по-особливого позитивне ставлення до тих чи інших наставників, яке формується внаслідок виявлення думки юнаків і дівчат (щонайменше 40—50 осіб із різних курсів). Розпочинаємо з математичного факультету.

Найбільше голосів, які віддали респонденти (47%), набрала Оксана Мулеса — старший викладач кафедри кібернетики і прикладної математики, кандидат технічних наук.

Про неї студенти розповідають: «У міру сувора, у міру добра, хоч на першому курсі ми її трохи боялися. В Оксани Юрїївни не практичні на основі теорії, а саме те, що знадобиться в житті. Наставниця не поблажлива (хороші бали — і «до побачення», «забули»), однак якщо не вдається скласти матеріал із першого разу, то завжди дає другий шанс».

Тим часом «Погляд» вирушає на інші факультети!

Фото Ганни ЯСІНСЬКОЇ

Даним абзацом

- **ЗУСТРІЧ** • На кафедрі фізичного виховання (спеціальність «Фізична культура і спорт») спілкувалися з учасником Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро, відомим українським фехтувальником, чемпіоном світу, призером чемпіонатів Європи й світу А.Гереем. Шпажист розповів про власний професійний шлях, особливості роботи тренерів, відповідав на запитання, які найбільше цікавили молодь.
- **ЕКСКУРСІЇ** • Вихованці ФМПМБ відвідали компанію-виробника електроніки та різноманітної техніки «Джейбіл». Студенти дізналися про специфіку роботи підприємства з іноземними інвестиціями, процес виготовлення продукції, прослухали інформацію щодо перспективи кар'єрного зростання працівників.
- **ФОРУМ** • У Всеукраїнському готельному форумі «Стратегія управління готелем: продажі, маркетинг, сервіс, персонал», що відбувся в Києві, узяли участь викладачі й студенти факультету туризму та міжнародних комунікацій. Представники УжНУ консультувалися з провідними фахівцями відомих компаній, налагодили ділові контакти та загалом із користю провели час.

Мирослава ГАРАЗДІЙ, Ольга БРАЙЛЯН, «Погляд».

ГУРТОЖИТСЬКЕ

Мінлива погода жовтня зазвичай спричинює сезонні клопоти. Замість яскравого сонця на небі бачимо хмари, у раніше світлі й теплі помешкання проникає холод. Різкі зміни стану навколишнього середовища відчули на собі й жителі Студмістечка УжНУ.

Керівництво вишу, своєю чергою, докладає зусиль, аби забезпечити належні умови. Однак поки невирішеною проблемою холодного сезону залишається неспроможність старої електромережі витримати величезне навантаження, зумовлене підключенням чималої кількості приладів (зокрема обігрівачів). Це питання турбує давно, але через брак коштів розв'язати його поки що неможливо.

Осінь завдала «побутових» труднощів

Через опади протікають дахи гуртожитків і затоплює кімнати. Зокрема, постраждала стеля одного з приміщень, розташованого на 6-му відремонтованому поверсі гуртожитку № 4. Виявивши місце потрапляння води, недолік усунули. Крім цього, регулярного підтоплення зазнавав осучаснений 131-ий блок, тому студентів переселили; капітальний ремонт зроблять, коли спеціалісти з'ясують причину неполадок усередині трубопроводної мережі, адже ззовні проблеми не видно. Ушкоджені частини штукатурки в оселі, розміщеній на 5-му поверсі під названим блоком, приведуть до ладу одразу після повного висихання поверхні. Замінили також несправні шланги санвузлів, що не витримували натиску води.

Ведеться підготовка до опалювання всіх гуртожитків. На завершальному етапі — спорудження нової модульної котельні для обігріву гуртожитків №№ 1—3. У другий і третій із них, що на набережній Студентської, виділено 25 тис. грн, закуплено нові змішувачі для душових. У названих житлових будівлях також є декілька кімнат, до яких не доходить тепло; сантехніки встановлюють причини.

«Як і в будь-якій оселі, у гуртожитку часто трапляються побутові несправності. Стараємося якомога швидше й оперативніше реагувати на звернення й усувати недоліки», — зазначив директор студмістечка Василь Кепич.

Ольга БРАЙЛЯН, «Погляд».

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Микола МАРЧИШАК: «Ми приречені на перемогу...»

Молодий чоловік зі щирою усмішкою й теплими карими очима. За зовнішніми ознаками й не здогадаєшся, що за його плечима війна, полон, а потім активна громадська діяльність. Микола МАРЧИШАК — воїн АТО, керівник громадської організації Спілка учасників АТО «Об'єднані війною» та студент юридичного факультету.

— Розкажіть трохи про себе...

— Я — зі Львівської області. 2011 року після строкової служби в армії переїхав до Ужгорода. А вже 2014-го був знову призваний до Збройних Сил України. Потрапив до однієї з перших хвиль мобілізації. Служив у механізованій бригаді. Спочатку проходили підготовку, а з початку травня брали участь у військових діях на Сході. Під час «Іловайського котла» потрапив у полон. Але мені пощастило, адже опинився в першій групі обміну. Наприкінці вересня вже був знову вдома. Потім проходив реабілітацію та невеликий курс лікування в Чернівецькому військовому госпіталі. Відтак перевели до гірсько-піхотного батальйону. У ньому й служив закінчував, до квітня 2015-го.

— Що для Вас означає слово «патріотизм»?

— Любов до своєї країни, до людей, котрі поруч. Зміни потрібно починати із себе, тому і їх на війну, бо розуміє: «Як не я, то хто?» У кожного має бути усвідомлення того, що необхідно захищати країну, яку нам виборювали прадіди і яку маємо зберегти для наступних поколінь.

— Як Ви змінилися після побаченого на війні?

— Кожна людина, яка пройшла бойові дії, змінюється. Насамперед я зовсім по-іншому дивлюся на рідних, людей поруч загалом. По-іншому почав дивитися й на країну. Чесно кажучи, до війни не був великим патріотом, не розумів по-справжньому, що таке «незалежність», що таке «мир». Бо народився у вільній Україні, ми 25 років ні з ким не воювали. Відкрию тасмично: у районі бойових дій настільки звик до смерті (бо ми мали величезні втрати), що тепер на похороні не плачу. А ось прості речі, до прикладу, в Інтернеті відеоролики з кумедними дітьми, як вони танцюють чи то сміються, мене настільки тішать, що можу розчулитися аж до сліз. Звичайні, щасливі людські моменти надзвичайно зворушують.

— Коли саме прийшло це розуміння?

— Уже під час бойових дій. Я був у різних складах штурмових груп і неодноразово доводилося виїздити на військові операції, оскільки в той час ми активно вели наступ. Було складно, бо жучилися воювати в реальних боях. Але нам удавалося звільняти багато населених пунктів. На щоденному ранковому шикванні ставили конкретні завдання, і кожен розумів, що ввечері може не повернутися. Проте за весь час служби не бачив, аби хтось відмовлявся. Кожен їхав на завдання з вірою в те, що буде краще і війна не посується всередину країни ні на міліметр. Люди йшли й ризикували своїм здоров'ям і життям, але ніхто не зупинявся. Ніхто не казав: «Це не моя війна» чи «хай інші воюють». Була повна самопожертва. Навіть коли потрапив до полону й здавався, що ворог розстріляє, не було панічного настрою. Водночас моменти життя пробігли перед очима.

— Розкажіть про свою громадську діяльність.

— Після служби з побратимами створили громадську організацію, яку нині очолюю — Спілка учасників АТО «Об'єднані війною». Мета — надання допомоги воїнам. Мій товариш, який, надає юридичні консультації всім, хто їх потребує. Найчастіше звертаються щодо отримання пільг. Також взаємодіємо з медичними закладами для допомоги в лікуванні та реабілітації. Ще організуємо акції, до прикладу, однією з найвідоміших є «Ведмежа блокада». Активно працюємо в напрямку проблеми з надання земельних паїв учасникам бойових дій. Це наша «болюча точка», адже часто

отримуємо «відписки» від рад, що немає вільної землі. Водночас нещодавно дивним чином 16 гектарів землі роздали іншим людям. Ми ж домоглися скасування цього рішення, розробили новий докладний план, і незабаром розподілять ділянки серед близько 200 учасників АТО.

— Що Вас спонукає до вияву активної громадянської позиції?

— Так склалися обставини, що не зміг поїхати до Києва на Революцію гідності. Після Майдану почалися військові дії на Сході України, стали захоплювати обласні адміністрації, тимчасово окупували Крим (він до нас обов'язково повернеться!). Не так багато часу минуло від строкової служби в елітних аеромобільних службах, і я розумів, що здобутий досвід не можна марно витратити. Кожен хлопець, чоловік має захищати територію своєї держави. Не ми на когось нападали, а напали на нас, і захищатися — наш обов'язок. Мені принесли повістку на день народження, а вже наступного був на Волині. Батьки до самого полону не знали, що я в зоні бойових дій. Розповідав: перебуваю на навчаннях, у тилловому забезпеченні в Дніпропетровській області. У трьох перших хвилях мобілізації більшість чоловіків їхали не тому, що їх призвали, а тому, що знали: це наша Батьківщина і її потрібно захищати. За покликом серця. За покликком душі. За покликком совісті.

— Як батьки дізналися, що Ви потрапили в полон?

— Коли звільнили дві третини Іловайська, то нас потроху почав оточувати супротивник. У теленовинах розповідали про те, що Волинь у траурі, бо ж наш батальйон був майже вщент розбитий. Але мама не знала, у якій області я бригаді. Пізніше ж, коли

потрапив у полон, усі центральні телеканали показали відеоролик бойовиків із нами. Тоді й неняка дізналася... Добре, що поруч була сусідка, котра викликала «швидку». Через цю звістку й пережитий стрес мама тимчасово втратила пам'ять. У полоні нам дозволили зателефонувати. Я відразу зв'язався з ненькою. Вона плакала й питала, чому продовжую говорити неправду: «Мамо, у нас усе добре, я відпочиваю, нормально годують...» Слава Богу, потрапив до першої групи обміну. Повернувся живим і здоровим, водночас побачив, що війна не тільки на Сході України, а й тут, у тилу, із внутрішнім ворогом.

— На схід не плануєте повертатись?

— Якщо буде загострення конфлікту чи потрібно буде «зачистити» територію від терористів — поїду. А поки навчаюся, працюю в тилу, допомагаю людям, які повернулися з війни.

— Здобуваєте освіту юриста, аби мати змогу допомагати?

— Так. І мені цікавий цей напрямок. Щодня у своїй діяльності керівника громадської організації стикаюся з юридичними питаннями, тому фах юриста необхідний. Та й якщо людина хоче змінювати Україну, то повинна почати із себе й бути освіченою.

— У нас усе буде добре?

— Обов'язково. Ми приречені на перемогу, на успіх. У цьому повністю впевнений.

— Ви щасливі?

— Так. Бо живу у вільній країні, маю можливість робити те, що подобається, допомагати. Слава Богу, у моїй сім'ї всі здорові й немає біди — це робить мене щасливим.

Наталія КУСЬКОВА, студентка відділення журналістики.

ЗНАЙ НАШИХ!

Ужгородський університет зусиллями 4 команд виступив у півфіналі чемпіонату світу з алгоритмічного програмування з-поміж студентів ВНЗ Південно-Східної Європи.

Змагання відбувалися паралельно на базі Вінницького національного технічного університету та в Бухарестській політехніці (Румунія).

У підсумку UzhNU_Magical_Pony фінішувала другою з понад 90 команд і «забронювала» путівку на фінал чемпіонату світу, котрий відбудеться весною 2017 року в США! Крім того, достойні результати продемонстрували й інші наші учасники: команда UzhNU_Brainiacs посіла 11 місце, UzhNU_Eagles — 31 й UzhNU_Apriori — 44.

Слід зазначити, першість світу з програмування ACM-ICPC є наймасовішою всесвітньою студентською олімпіадою. У її

Ужнівські програмісти – у фіналі чемпіонату світу!

відбірних змаганнях виступають понад 300 тисяч команд із 10000 університетів, котрі представляють 120 країн.

А ще в чемпіонаті Угорщини серед майже 40 учасників вихо-

ванці альма-матер здобули 1, 2, 4, 8 та 9 місця!

Варто наголосити, що студенти досягли успіху під керівництвом незмінного тренера Олександра Міци, завідувача

кафедри інформаційних управляючих систем та технологій.

За інформацією Олександра ЛАБЕРА, завідувача кафедри інформатики та фізико-математичних дисциплін.

СКЛАД КОМАНД УЖНУ

UZHNU_MAGICAL_PONY (2 МІСЦЕ)

Студенти факультету інформаційних технологій
Егор БОБИК (III курс)
Сергій НАГІН (V курс)
Тарас НОВОХАЦЬКИЙ (III курс)

UZHNU_BRAINIACS (11 МІСЦЕ)

Сергій ОРИШИЧ (IV курс, ФІТ)
Роман МЕЛЬНИК (VI курс, матфак)
Роман РУБАНЕНКО (III курс, ФІТ)

UZHNU_EAGLES (31 МІСЦЕ)

Студенти факультету інформаційних технологій
Владислав Єрмаков (III курс)
Анатолій Потапчук (IV курс)
Роман Безмен (V курс)

UZHNU_APRIORI

Студенти факультету інформаційних технологій
Роман ДЕРКАЧ (III курс)
Денис СТРАТОНОВ (IV курс)
Олексій РУБАН (V курс)

ФОТОМИТЬ

Наталія ДАНИЛЕЦЬ, працівник Наукової бібліотеки альма-матер, за роботою у відділі карпатики

Студенти-іноземці нашого вишу святкують День незалежності Нігерії

УжНУ своїми руками — флешмоб по-студентськи до дня народження альма-матер

Осінь у Ботанічному саду університету. Барбарис темно-пурпуровий

Виступ студентського гурту Little Ice Age, який представляє молодь різних факультетів, у клубі OUTSIDER

Валерій КОВАЧ, викладач кафедри журналістики, на парі в другокурсників-медійників із лекцією «Специфіка радіо як засобу масової комунікації»

Фото: Вероніка КОБАЛЬ, Марія ЗЕЛІНСЬКОЇ, Мирослава ТАРАЗДІЦЬ

Кафедра журналістики УжНУ: випробування рейтингом

ДОСЛІДЖЕННЯ

ЗАГАЛЬНИЙ БАЛ

МАКСИМАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ БАЛІВ - 23

РЕЙТИНГОВЕ ОЦІНЮВАННЯ

ФАКУЛЬТЕТІВ І КАФЕДР
ЖУРНАЛІСТИКИ УКРАЇНСЬКИХ ВИШІВ

БАКАЛАВРСЬКА ПРОГРАМА		МАГІСТЕРСЬКА ПРОГРАМА	
Абревіатура вишів		Абревіатура вишів	
17,75	ЗНУ	20	УКУ
17,25	КУ Грінченка	18,5	НаУКМА
16,5	ЧНУ Федьковича	17,75	КУ Грінченка
15,75	ЛНУ Франка	15,75	ЛНУ Франка
15	Острозька Академія	15,5	ЧНУ Федьковича
14,5	Одеська юр. академія	12,75	ХНУ Каразіна
12,25	ДНУ Стуса	12,5	Острозька Академія
12,25	Ужгородський нац. ун-т	11,75	ДНУ Стуса
12	ВДПУ Коцюбинського	11,75	Ужгородський нац. ун-т
11,75	ХНУ Каразіна	10,75	СНУ Л.Українки
11,75	СНУ Л.Українки	7	ЛНУ Шевченка
11,25	Бердянський держ. пед. ун-т	☐	Одеська юр. академія
11,25	Український гуманітарний ін-т	☐	ВДПУ Коцюбинського
10,75	ПНУ Стефаніка	☐	Бердянський держ. пед. ун-т
8,5	ЛНУ Шевченка	☐	Український гуманітарний ін-т
6,5	МЕРУ Дем'ячука	☐	ПНУ Стефаніка
☐	УКУ	☐	ЗНУ
☐	НаУКМА	☐	МЕРУ Дем'ячука
☐	СНУ Даля	☐	СНУ Даля

Програма відсутня Відповідь на запит не містила цієї інформації

19 жовтня ГО «Детектор медіа» оприлюднила підсумки пілотної оцінювання якості медійної освіти серед журналістських підрозділів (кафедр, факультетів, інститутів) в Україні.

Відповідно до складеного рейтингу, кращою слід уважати Школу журналістики Українського католицького університету (Львів). Із 23 балів цей заклад набрав 20. Друга — школа журналістики Києво-Могилянської академії (18,5). У трійці лідерів — факультет журналістики Запорізького національного університету (17,75).

Відродно, що серед вищих медійних навчальних закладів України не загубився й Ужгородський національний університет. Представлений кафедрою журналістики, він із ДНУ імені В.Стуса розділяє 7-8 місця за рівнем підготовки бакалаврів і 8-9 за магістерською програмою здобування фаху. З огляду на те, що кафедра

журналістики є молодим підрозділом (створена 1999 р., за два роки після заснування відділення журналістики), то такий результат можна вважати цілком непоганим.

За словами виконавчого директора ГО «Детектор медіа» Діани Дуцик, пропонуване дослідження є першим кроком у плані системного обговорення якості освіти в журналістиці.

Рейтинг сформовано на основі отримання інформації з відкритих джерел (плюс наявність сайтів підрозділів і закладів), анкетного опитування їх працівників, з урахуванням навчальних програм, викладацького складу, матеріально-технічної бази, рівня міжнародної співпраці, можливостей для професійного зростання студентів під час навчального процесу, взаємодії з профільною галуззю, комунікування із зовнішньою аудиторією та випускниками.

P.S. При підготовці матеріалу використано інформацію із сайту osvita.mediasapiens.ua.
Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

ВІСТАВКИ

Під винесеною в заголовок назвою у відділі карпатики УжНУ триває виставка, присвячена 125-річчю з дня народження живописця й монументаліста, народного художника України, творця Закарпатської школи живопису Йосипа Бокшая (1891 — 1975).

На експозиції представлено понад 30 книжкових видань, зокрема каталогів репродукцій митця. До уваги відвідувачів — путівник Закарпатського обласного художнього музею за 2012 р., альбом «Художники Закарпаття» 2001 р., книжка настижних дидактичних картин «Йосип Бокшай» (серед робіт — «Ужгородський замок», 1955 р.; «Хустський замок», 1942 р.; «Життя в руській хаті взимку», 1927 р.; «Збір винограду», 1927 р.; «Верховинський ткач», 1929 р.; альбом репродукцій картин Закарпатського художнього музею, 1984 р.).

Крім того, на виставці чимало часописів, із-поміж яких — «Миссійний календарь» 1943 р. Назване видання має особливу цінність, адже коли починали реставрувати єпископську каплицю в Ужгородському Хрестовоздвиженському кафедральному греко-католицькому соборі, були звернення до бібліотеки з проханням ознайо-

«Піднесений гімн рідній землі»

митися зі згаданим журналом: тут відтворено низку релігійних сюжетів Йосипа Йосиповича. У річнику «Підкарпатська Русь» (XII — XIII) під криптонімом «І.П.» опубліковано статтю «Нові мистецькі праці маляря професора Осипа Бокшая», 1936 р. У «Зорі-НАЖНАЛ» за 1942 р. у ч. 3-4 можна побачити репродукції картин і почитати відповідні коментарі про них; у альманасі «Огоньки» (1940 р.) також уміщено інформацію про роботи відомого краянину-митця й ілюстрації його творів; у «Народній школі» значна частина матеріалу присвячена саме Й.Бокшай. І це далеко не весь перелік літератури, яка є у відділі карпатики.

Окремої уваги заслуговує світлина Й.Бокшая, учня 3 класу гімназії в Унгварі, опублікована в журналі «Благовісник» (1943 р., січ., ч. 1), — своєрідна родзинка експозиції. «Виставка має популярність. Відвідувачі із зацікавленням ознайомлюються з представленими репродукціями. Особливо захоплено відгукуються про рідкісні видання», — зауважила завідувач краєзнавчого підрозділу Марія Чорній.

Експозиція ще триватиме, отож очі можуть відчутти настрої автора, дізнатися про особливості його світогляду, прагнень, переживань, відкрити для себе нові аспекти життя й творчості Й.Бокшая. Мистецтво відображає стан душі, а це неабияк потрібно, коли йдеться не просто про живописця, а про людину, котра ступала тією ж землею, що й ми, і

за непростих часів творила картинами наше безсмертя — історію. Недаремно зазначав і О.Уайльд: «Мистецтво — саме життя, і воно безсмертне».

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ЗАКОНОТВОРЧИСТЬ

Проект закону 3491-д «Про освіту» взято у Верховній Раді України за основу. Після голосування його доопрацюватимуть і готуватимуть до другого читання.

«За» проголосувало 278 народних депутатів. Як заявив під час виступу перший заступник голови комітету ВРУ з питань науки і освіти Олександр Співаковський, цей закон є стратегічним і важливим та впроваджусь більше десятка нововведень. «Ми повинні повернутися до норми, що система освіти має мати 7 % від ВВП. Це дуже важливо», — зауважив народний депутат.

За новим законом передбачається розподіл школи за рівнями: початкова, середня та профільна. Завершення усіх цих трьох ступенів означатиме, що учень здобув повну середню освіту. Вона ж визначається обов'язковою.

За класами розподіл такий:

«Про освіту» — за основу

— початкова освіта (школи розташовані якнайближче до дому дітей). Це 1 — 4 класи;

— базова середня школа (куди, можливо, доведеться відвозити дітей транспортом, але це має бути добре обладнаний заклад, де є всі вчителі-предметники). Ця п'ятирічна школа буде називатися гімназією. Вона охоплює 5 — 9 класи;

— профільна школа (ліцеї або заклади професійної освіти). Вони можуть бути територіально ще більш віддалені від місця проживання старшокласників. Відтак для їх заселення, ймовірно, знадобляться гуртожитки (про це теж згадано в Законі). Відповідно йдеться про 10 — 12 класи. Вступ до профільної школи після 9 класу відбуватиметься за допомогою ЗНО. Притому вона матиме два профілі: академічний та професійний.

Закон наголошує на тому, що повна загальна середня освіта повинна бути територіально доступною. Для цього запроваджується поняття «освітній округ».

Проект Закону передбачає добровільну сертифікацію вчителів, у разі проходження якої їхня заробітна плата стане на 20 % більшою.

Законпроєкт розширює автономію шкіл та вчителів, уводить новий незалежний орган — Національне агентство забезпечення якості освіти. Тому що нині той, хто має забезпечувати якість, — управління освіти — саме себе й контролює. Агентство ж створять на базі інспекції навчальних закладів. Новий орган матиме повноваження ліцензувати навчальні заклади (крім ВНЗ).

Так само має з'явитися національний центр професійних кваліфікацій. Він створить стандарти професій, і вимоги до них мають бути враховані в освітніх програмах.

У законпроєкті є норми, які дозволять ще до прийняття відповідного окремого закону розпочати створення національної системи кваліфікацій.

Джерело:
«Українська правда. Життя».

Одним асозом

• **ЗУСТРІЧІ** • М.Рошко, декан факультету іноземної філології, організував зустріч із письменником і музикантом В.Терлецьким для студентів свого підрозділу. Присутні мали змогу активно поспілкуватися з гостем, дізналися про його творчий процес, уподобання в літературі та почули чудові авторські пісні.
Анастасія ШУТ,
студентка відділення журналістики.

• Майбутні журналісти та піарники УжНУ зустрілися з американськими медійниками, працівниками видань Savannah Morning News та Bluffton Today (штат Джорджія). Захід організувала координатор програми партнерства в галузі мас-медіа в Україні (UMPP) С.Жолобайло. Іноземні фахівці ділилися секретами успішності, практичними навичками, відповідали на запитання молоді.

• На філфаку облаштували другу зону відпочинку для студентів. Столики й лави для комфортного проведення перерв виготовив дизайнер, працівник Закарпатської академії мистецтв О.Федор. Меблі й м'які подушки придбали спільними зусиллями вихованців підрозділу. Під час відкриття декан Г.Шумицька нагородила грамотами найактивніших юнаків і дівчат.
Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

Під покровом рідної мови...

Напередодні великого релігійного свята Покрови пресвятої Богородиці, не менш вагомим Дня захисника держави та Дня козацтва, зрештою, і 71-ої річниці альма-матер кафедра української мови філологічного факультету влаштувала міжнародну наукову конференцію «Ареалогія й ономастика».

Цьогоріч традиційний захід зібрав близько 70 учасників із різних міст України та із-за кордону. Пле-

нарне засідання, яке відбулося в читальній залі Наукової бібліотеки УжНУ, розпочав завідувач вищезазваної кафедри, професор Іван Сабадош. Також на форумі були проєктор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендєль та декан філологічного факультету Галина Шумицька. Свої доповіді першими запропонували знамениті вчені Г.Аркушин, П.Лизанець, Н.Хобзей, В.Мойсієнко, Л.Белей.

Відтак науковці-лінгвісти розглядали актуальні питання в чотирьох секціях (а секція «Ономастика» складалася ще із двох підсекцій). Результати жвавих

дискусій продемонстрували на підсумковому пленарному засіданні. Завершили спільним фото на згадку. Особливості нинішнього форуму окреслила аспірантка кафедри української мови, голова НТСА філологічного факультету Христина Ярема, котра долучилася до роботи оргкомітету: «Ми добре підготувалися, адже кожен учасник перед початком заходу отримав фаховий збірник, а разом із ним і закладку з визначними місцями Ужгорода. Про рівень форуму свідчать приємні відгуки науковців у соцмережах. Ще й погода підготувала подарунок —

увесь тиждень лив дощ, а в четвер і п'ятницю було сонячно».

І не тільки погода, а й 13-те число сприяло плідній роботі та гарному настрою. Наступного дня лінгвісти відзначили потрійне свято екскурсією Закарпаттям. Символічно, що перед Покровою в нашій альма-матер обговорювали наукові питання рідної мови: у такий спосіб зводили свій храм досліджень, аби в ньому комфортно почувалася «душа кожної національності, її святості, її найцінніший скарб», за І.Огієнком.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Фото: Медіацентр УжНУ

«Учися бути «вищою» від самої себе», — часто повторює собі студентка економічного факультету Лілія Мізун

Народилася майбутній економіст-бухгалтер у селищі міського типу Міжгір'я, що славиться унікальною природою, озером Синевир, водоспадом Шипіт, які дівчина так любить відвідувати, де рада проводити час у будь-яку пору року.

«Не вмію себе описувати, але, за словами друзів, позитивна, активна дівчина з почуттям гумору, котра радіє життю й досягас поставлених цілей. Однією з найголовніших був вступ до університету. Люблю Ужгород, а оскільки УжНУ — один із найкращих вишів країни, я не змогла відмовитися від державного замовлення та ще й на одному з престижних факультетів — економічному. У виборі професії допомогла мама, оскільки вона теж бухгалтер», — енергійно розповідає Лілія.

Найбільше пишається батьками й уважає, що її сім'я є прикладом для наслідування. Захоплень має чимало і як не дивно, вони змінюються під настрій. Зокрема, любить випікати різні тістечка й експериментувати в

РОВЕСНИК

цій «солодкій» сфері. А ще займається волейболом, грає за збірну факультету. Натхнення шукає в музиці, активному відпочинку, спорті, власних фотокартках. «Надихає різне: навіть вільна хвилинка за чашкою ароматного чаю», — зауважує Л.Мізун.

Головною метою для дівчини є самореалізація не тільки як хорошого спеціаліста, а й як жінки, мами, просто Людини. Саме тому взяла за девіз життя слова: «Учися бути «вищою» від самої себе!» Таке гасло допомогло й у навчанні, адже минулого семестру стала стипендіатом Кабінету Міністрів України: «Це приємний бонус, хоч його було «заробити» нелегко: сесія на «відмінно» та високий рейтинг за балами з-поміж інших студентів. Наразі отримую підвищену стипендію».

Мила, тендітна, красива й просто хороша Л.Мізун має заповітну мрію — щоб панував мир не тільки у світі, а й у кожного в серці. У нашій героїні він є. Тому бажаю, аби мир у серці був і в тих людей, які оточують цю чарівну студентку.

Руслана ГОСТЮК,
студентка відділення журналістики.

У ПІДРОЗДІЛАХ

Біологи — нагороджені

Під час лекції «Ужгородський національний університет. Історія та сучасність» за значні досягнення в науковій роботі, спорті та громадській діяльності грамотами відзначили студентів-біологів Іннесу ГОЛИБАНИЧ, Надію МИКУЛЕЦЬ, Діану ШТЕФКО й Михайла ЛЯХА!

За інформацією Ярослави ГАСИНЕЦЬ,
декана біологічного факультету.

СПІВПРАЦЯ

Першокурсники кафедри фізичного виховання нашого вишу спілкувалися з першим віце-президентом Федерації боксу Закарпаття Михайлом Данилом.

Юнаки й дівчата почули чимало цікавої та корисної інформації, зокрема стосовно специфіки роботи федерації. Гість окреслив перспективні шляхи розвитку цього виду спорту в краї, розповів про те, як навчався, працював, поєднував останні дві складові професійного становлення. Панові Михайлу було про що спілкуватися з

У гостях у себе вдома

молоддю, адже він свого часу теж був студентом нашого вишу. І не просто студентом, а ще й одним із перших випускників, котрих підготували за напрямком фізичного виховання. Невипадково завідувач кафедри теорії і методики фізичного виховання Валерій Товт зазначив: «Михайло Данило — один із тих вихованців, спортивні досягнення якого пам'ятають і нині. Приємно, що досі контактує з кафедрою фізичного виховання та кафедрою теорії і методики фізичного виховання».

У цьому році М.Данило разом із кафедрою теорії і методики фізично-

го виховання розробили програму розвитку боксу в краї на трирічний період. Також наш випускник підтримав кафедру фізвиховання щодо відкриття спеціальності «Фізична культура і спорт». Тепер намагається забезпечити роботу зі спортивного вдосконалення з боксу в УжНУ.

Зустріч молодості й досвіду завжди ефективна й корисна. Нові енергія, ідеї та усталені мудрості, розсудливість завжди йдуть пліч-о-пліч. М.Данило запросив студентів на тренування, отож перший практичний крок до співпраці вже зроблено.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ЧЕТВЕРТА ВЛАДА

Уректораті відбулася медіазустріч.

Із метою забезпечення кращої поінформованості аудиторії про життєдіяльність УжНУ з ініціативи керівника відділу зв'язків із громадськістю нашого вишу, заслуженого журналіста України Василя Ільницького було організовано засідання прес-служби університету, редакції газети «Погляд», студентів відділення журналістики та інших підрозділів, які виявили бажання працювати власкорсами на громадських засадах

УжНУ як осередок інформативності

для зазначених ЗМІ альма-матер. «Ми хочемо створити щось нове. Осередок юних медійників допоможе якнайоперативніше й найповніше висвітлювати події, що відбуватимуться на факультетах, адже стежити за всіма заходами невеликому штату працівників прес-служби та «Погляду» надзвичайно важко», — зазначив Василь Іванович. А закріплені за відповідним підрозділом його студент і представник відділення журналістики можуть робити це значно простіше. Своєю чергою, головний

редактор газети «Погляд» Володимир Тарасюк разом із Василем Ільницьким розповіли кореспондентам-початківцям про головні принципи медійної діяльності.

Було виокремлено завдання на початковий період спільної роботи з визначеними власкорами. Сподіваємося, до тих, хто виявили бажання, приєднаються й представники інших факультетів. Тому чекаємо більш повнокрівного висвітлення буднів і свят УжНУ.

Марія ШЕЛЕЛЬО,
студентка відділення журналістики.

СПАРТАКІАДА

Дебютували з королевою спорту

На стадіоні «Авангард» в Ужгороді відкрили 67-у загальноуніверситетську спартакиаду серед студентів УжНУ.

Старший викладач кафедри фізичного виховання Василь Шароді як керівник параду вишикував студентів 17 факультетів у довгу колону, після чого головний суддя спартакиади Іван Маріонда привітав усіх присутніх і побажав легких стартів та високих результатів. Також відбулося нагородження кращих команд, які в 66-ій спартакиаді здобули призові місця: 1 місце — факультет здоров'я людини; 2 місце — фізичний факультет; 3 місце — природничо-гуманітарний коледж.

Відтак спортсмени зайняли місце на старті й налаштувалися перемагати...

За підрахунками суддів, найкращою на дистанції 500 метрів стала Діана Олесків (біологічний факультет), другу сходинку посіла Світлана Кузьма (фізичний факультет), а трійку лідерів замкнула Олександра Микуланець (ПГК).

У забігах на 1000 м «золото» здобула Мирослава Цап (спеціальність «Фізичне виховання і спорт»), у слід за нею прибігла Наталія Шозда (факультет здоров'я людини); Олександра Пустовар із хімічного факультету стала третьою.

Серед чоловіків за результатами двох забігів дистанцію в 1000 метрів першим здолав Сергій

Машталір («Фізичне виховання і спорт»), друге місце «забронював» Михайло Зейкан (географічний факультет), а Василь Дюрдь із юридичного факультету фінішував третім.

Найважчим став забіг на 3000 метрів. Найбільшу спритність та витривалість показав Павло Клим («Фізичне виховання і спорт») — 1 місце. У слід за ним прибіг Станіслав Павлей (фізичний факультет). Першу трійку доповнив Василь Морозов (факультет здоров'я людини).

За підрахунками результатів серед усіх факультетів в легкоатлетичному кросі призерами стали: студенти спеціальності «Фізичне виховання і спорт» — 1 місце; представники факультету здоров'я людини — 2 місце та географічного — 3 місце.

«Порівняно з минулим роком усі переможці є новими, що дуже радує. Знайшла нова замінна, яка зможе показати високі результати на таких дистанціях. Крім того, за найкращими показниками відібрали двох найспритніших дівчат та хлопців, які захищали честь університету на обласних змаганнях у Мукачеві», — розповів Василь Шароді.

На цьому сезоні з легкої атлетики закінчився, а спартакиадну естафету перейняли баскетболісти. У їх турнірі брали участь 13 команд. Першими фінішували інженери, другими — вихованці коледжу, а факультет туризму й міжнародних комунікацій посів 3 місце.

Богдан ЗІЛІНЕЦЬ,
студент відділення журналістики.

ІНФОРМАЦІЙНЕ

Студенти-журналісти, рекламники та піарники зустрілися з представниками Школи медіапатріотів.

Зокрема, Є.Бондаренко розповідав про сучасні маніпулятивні технології й тактику ведення інформаційної війни. Як зауважив гість, молоді необхідно звертати увагу на самоосвіту й ставати такими медіафахівцями,

«Тренінгуємо»

котрі могли б захистити державу.

Крім того, студенти побували на ще одному тренінгу. Його влаштували сприянням директора Центру кар'єри УжНУ Т.Бутурлакіної. Представник проекту «Е-дата» А.Розлуцька ознайомила зі специфікою пошуку інформації при написанні журналістських розслідувань на відповідному порталі.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

РОМАНСИ ФІНАНСІВ

Міністерство фінансів пропонує скоротити витрати на стипендії з нового бюджетного року.

«Мінфін повідомив Міністерству освіти і науки, що наступного бюджетного року видатки на стипендію передбачені тільки для учнів та студентів із числа дітей-сиріт, дітей-інвалідів I — III груп, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», а також аспірантам та докторантам», — ідеться у відповіді МОН. Тобто у разі, якщо рекомендації Мінфіну врахують, уже з 1 січня 2017 р. багато бакалаврів та магістрів не отримуватимуть стипендію.

«У такому випадку студенти ще більше втратять стимул до навчання. Якщо в людини є талант, бажання опанувати майбутню професію, але немає грошей, то позбудемося хороших спеціалістів.

Стипендії не буде?

Словом, така «стипендіальна» новація в більшості громадян викличе тільки невдоволення», — переконана Мирослава Борщик, студентка філологічного факультету.

«Ну звичайно, це обурює, бо якщо такий закон дійсно вступить у силу, то ми втратимо стимул учитися, узагалі перестанемо ходити на пари. Сподіваюся, відповідне міністерство зробить правильні висновки та не завдаватиме такого фінансового удару й по без того соціально незахищеній молоді», — зазначив Іван Бонь, студент інженерно-технічного факультету.

У МОН повідомили, що ініціативу мінфіну не підтримують і не пропонували проектів нормативно-правових актів, спрямованих на зниження рівня забезпечення стипендіями учнів та студентів. До речі, 2013 р. також виникла пропозиція уряду щодо скасування стипендій, але тоді її не підтримали. Віримо, так буде й тепер.

Михайло АНИШИНЕЦЬ,
студент відділення журналістики.

КРАСИВЕ

Крістіна ГОНАК: «Титул третьої віце-міс Закарпаття – гордість як для мене, так і для близьких...»

Увересні відбувся конкурс «Міс Закарпаття-2016», у якому взяли участь і красуні Ужгородського університету. Серед них — студентка 2 курсу факультету іноземної філології Крістіна ГОНАК, котра здобула титул третьої віце-міс.

— Розкажи, чим любиш займатися...

— Мені дуже подобається вивчати іноземні мови, що й роблю другий рік поспіль. Хобі — спорт. Упродовж восьми років захоплювалася сучасними танцями та гімнастикою. І надалі підтримую фігуру відповідними тренуваннями.

— Як потрапила на «Міс Закарпаття-2016»?

— Ще з дитинства подобалося брати участь у конкурсах краси. Неодноразово здобувала перемогу й вирішила спробувати себе на більш професійному рівні. Дізналася про цей захід завдяки чудовим відгукам колишніх конкурсанток.

— Наскільки виправдав конкурс твої сподівання?

— Неможливо передати тих емоцій, які ми пережили разом із дівчатками впродовж цілого тижня! Від конкурсу залишилися тільки хороші враження — вони назавжди будуть у моєму житті! Титул третьої віце-міс Закарпаття — гордість як для мене, так і для близьких, а ще — для рідного Мукачева...

Ольга ГОНАК,
студентка відділення журналістики.

ПІДНЕСЕНИЙ НАСТРІЙ

В ужнівських юристів – подвійне свято

Фото: Медіацентр УжНУ

На юридичному факультеті відбулись урочисті збори. Захід організували з нагоди 25-ї річниці з дня створення правничого підрозділу, який збігся з професійним святом.

Завітали на подію поважні високопосадовці краю, які так чи інакше пов'язані з юриспруденцією. Відтак викладачів та студентів привітали гості з Конституційного, Апеляційного та Господарського судів України. Естафету поздоровлень прийняли представники Головного територіального управління юстиції, Генеральної прокуратури, Нацполіції та інших державних департаментів.

Ректор Ужгородського національного університету Володимир Смоланка подякував усім, хто

чверть століття тому взявся за підготовку правників на Закарпатті.

Деякі з слів сказав й корифей, котрі зуміли кафедру правознавства, створену на базі економічного факультету, перетворити в один із найпотужніших структурних підрозділів нашого вишу. Експрофесор УжНУ Михайло Волощук та завідувач кафедри цивільного права Василь Фазикош розповіли, із якими труднощами доводилося стикатися на початку становлення.

Завершив засідання декан юрфаку Ярослав Лазур, який у вітальній промові згадав про здобутки юрфаку, міжнародну співпрацю та угоди, а ще нагородив почесними грамотами найактивніших спудеїв.

Від щирого серця вітаємо синів та доньок Феміди з професійним святом!

Віра ЛАБИЧ,
студентка відділення журналістики.

ОГОЛОШЕННЯ

Студентський квиток, виданий БЕРНАДІ Юлії Володимирівні, студентці 3 курсу медичного факультету, уважати НЕДІЙСНИМ.

КОНКУРС

УжНУ має таланти!

11 — 12 жовтня відбувся творчий конкурс студентської самодіяльності між факультетами УжНУ — «Студентська осінь-2016». Захід організували в Студентському центрі дозвілля «Ювентус». Через досить насичений графік, багатьох учасників та ряд цікавих конкурсів подію «розтягнули» на два дні.

П'ятірку журі склали: Мар'яна Баран, директор СЦД «Ювентус», Сергій Денисенко, голова Закарпатської ліги КВН, Маріанна Сухолова, викладач вокалу Ужгородського коледжу культури і мистецтв, Наталія Сабат, викладач вокалу Закарпатського обласного палацу дитячої та юнацької творчості «Падіюн», і Любов Пазяк, адміністратор спортивно-розважального комплексу MAXIMUS, у якому відбулася вечірка від «Студосені».

Ведучими були Дмитро Койтук та Євген Шиптур, студенти математичного факультету.

Відкривали захід конкурсом у жанрі «Стем». Усі відео команд — різні: хтось ознайомлював із факультетом (географічний, міжнародних відносин, суспільних наук), а хтось жартував (філологічний, юридичний та стоматологічний).

Друге випробування — вокальне, розкривало найтала-

Саме в цьому змаганні студенти мали можливість особливо проявити себе. На сцені учасники представили гру на музичних інструментах (гітара, фортепіано, скрипка, акордеон, саксофон), також студенти читали авторські вірші, були й команди КВН.

Останнім виявився танцювальний конкурс. І не залишив байдужим нікого. Хтось вражав динамікою хіп-хопу та фанку, хтось легкістю та ніжністю контемпту, а декотрі — запальними та граційними бальними танцями.

Після закінчення всіх конкурсів на сцену вийшли в.о. професора з науково-педагогічної роботи УжНУ Олександр Сливка

новітших та найбільш творчих студентів, голоси котрих дійсно зачарували. У цьому конкурсі найкраще відзначилися юридичний та факультет міжнародної політики, менеджменту та бізнесу. Наступного дня фестиваль розпочали з оригінального жанру.

та голова Профкому студентів УжНУ Ростислав Головачанський для оголошення результатів. За підрахунками балів, третє місце здобув фізичний факультет. Другий — природничо-гуманітарний коледж. Переможцями цьогорічної «Студентської осені» став

факультет здоров'я людини. Тріумфатори отримали грошові винагороди й цінні призи.

Анастасія БІБІКОВА,
Петер БУДАЙ (фото),
студенти відділення журналістики,
Вероніка КОБАЛЬ (фото),
прес-служба УжНУ.

«Погляд» в № 9 (190) визнано:

«Там, де господарює студентство» Ольги БРАЙЛЯН, студентки 2 курсу відділення журналістики. Найрейтинговішою публікацією за кількістю переглядів у «Фейсбуку» є вищеназваний матеріал Ольги БРАЙЛЯН. Вітаємо авторку!

Іспит. Дівчина «валиться» у буквальному розумінні слова. Студенти стоять у коридорі й думають, як їй допомогти. Один із них вривається до аудиторії, де триває екзамен, і кричить:

— Іванова, у тебе син народився!
Викладач вітає і ставить... потрібну оцінку.

Коли студент дивиться на годинник — це нормально... Не нормально, коли він годинник підносить до вуха...

Оголошення біля деканату: «Студенти, які бажають скласти достроково іспит із предмета, мають обвести своє прізвище в чорну рамку».

Сесія — дивовижна. З усіх її етапів святкують закриття, а не відкриття, на відміну від інших «заходів».

Тільки школярі та студенти на запитання: «Котра година?» відповідають: «Десять хвилин залишилося!»

— Алло, «швидка», пере-дзвоніть, а то я з «мобільного».

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням <http://www.uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues>.

А з кращими матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці «Погляду» в соціальній мережі Facebook <https://www.facebook.com/uzhnu.poglyad>.

ПОГЛЯД
Львівський національний університет

Орган вченої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення № 451.
Ціна — безкоштовно.

Виходить щомісяця.
Номер підписано до друку: 26.10.16.

Засновник і видавець — Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.
Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28.
тел.: (352) 52-27-37, 0673501794.

Наклад 1000 примірників.
Формат А 3, 2 ум. друк. арк.
Адреса редакції: 88016, м. Ужгород, вул. Університетська, 14.
Поштова скринька: poglyad@uzhnu.edu.ua
Тел.: 0934314562.

Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор: В.Ю.ТАРАСЮК.

Верстальник: О.М.БРАЙЛЯН.
Кореспондент: М.Б.ГАРАЗДІЙ.